

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 968569/9

בבית הדין הרבני האזורי ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יוסף גולדברג – אב"ד, הרב דוד בירדוגו, הרב מרדכי רלב"ג

התובע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד גד אדרי)

נגד

הנתבעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד מיכל קורניאלדי כהן ועו"ד חיים מכלוף)

הנדון: היש להוסיף לכתובה פיצויי גירושין כשגירושין – בעטיו של בעל שנתן עיניו באחרת?

החלטה

לפני ביה"ד עומדת החלטת ביה"ד הגדול מתאריך ח' בניסן תשע"ז (4.4.17) שבו פונה ביה"ד הגדול לביה"ד האזורי שיבהיר את דעתו בסוגיית הפיצויים לאישה.

ובכן, מתוך החומר שבתיק עולה שבכתב התביעה שהגישה האישה לביה"ד בטרם הגירושין הוזכר נושא הכתובה בלבד ולא הועלה שם כלל נושא הפיצויים.

כמו"כ בשני הדיונים שהתקיימו בביה"ד לאחר הגירושין (בתאריכים כ"ד שבט תשע"ז, ו' בתמוז תשע"ז), לא הזכירה האישה כלל את נושא הפיצויים.

יש להניח שנושא הפיצויים לא עלה בדיונים הנ"ל וזאת משום שהאישה הייתה סבורה שההסכם שחתם עליו בעלה לשעבר בטרם הגירושין על העברת רכושו על שמה, הוא בתוקף. אך מאידך גיסא יש לציין שהאישה נתנה את הסכמתה בטרם הגירושין שביה"ד ידון בכל נושא הרכוש כולל ההסכם הנ"ל, כלומר: האישה לא התנתה את החלטת ביה"ד על תוקפו של ההסכם בתביעת פיצויים נוספת אם וביה"ד יחליט שאין תוקף להסכם הנ"ל.

על כן ביה"ד סבור שאין באפשרותה של האישה לבוא כיום בתביעת פיצויים מעבר לתביעתה לכתובה, וזאת משום שבמתן הסכמתה טרם הגירושין שביה"ד ידון ויכריע בנושא הכתובה והרכוש, יש הסכמה מכללא שאם ידון ביה"ד ויחליט שאין תוקף להסכם בינה לבין בעלה, הרי שהפיצוי היחיד שיעמוד להכרעת ביה"ד הוא נושא הכתובה בלבד.

מעבר לאמור לעיל, ביה"ד מבהיר את עמדתו העקרונית בנושא פיצויי גירושין כדלהלן.

כידוע, חז"ל תקנו כתובה לאישה כדי שלא תהיה קלה בעיניו להוציאה, אחד הגורמים השכיחים שבגינם אישה נעשית קלה בעיני בעלה, היא נתינת עיניו באחרת כפי שאירע בנידון דידן, ומשום כך תיקנו חז"ל את הכתובה ולכך נועדה גם תוספת הכתובה – כדי להרתיע את הבעל ממעשים שליליים מעין אלו. אם על אף תקנת הכתובה הבעל בגד באשתו, האישה זכאית למלוא הכתובה, וכך אכן פסק ביה"ד שהאישה זכאית למלוא הכתובה בסך 100,000 ש"ח, כלומר האישה קיבלה את מלוא הפיצויים על פי תקנת חז"ל.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

נושא פיצויי גירושין שעלה בדורות האחרונים על שולחנם של בתי הדין, נובע בעיקרו מירידת ערך שער המטבע הרשום בכתובה או במקרה כשהאישה מסרבת להתגרש ואין כל עילה לחייבה בגירושין, ונותנת את הסכמתה להתגרש אך ורק אם הבעל יוסיף לה פיצויים מעבר לסך הנקוב בכתובה.

שני האופנים הנ"ל אינם רלוונטיים בנדון דידן, וזאת משום שהאישה קיבלה סכום נאות וגבוה עבור הכתובה – סך 100,000 ש"ח, וכמו כן אין מדובר באישה המסרבת להתגרש כשבאפשרותה לעכב את הגירושין עד שתקבל את תביעתה לפיצויים, אלא באישה שכבר התגרשה על סמך הסכמתה שביה"ד ידון ויכריע לאחר הגט בזכותה לכתובה וכמו כן הסכימה שביה"ד ידון ויכריע אף בנושא הסכם הוויתור שנעשה בינה לבין בעלה.

על כן לאור האמור לעיל, ביה"ד סבור שאין מקום כיום לכל החלטה נוספת בעניין פיצויי גירושין מעבר לסך הכתובה הנ"ל שקיבלה האישה על פי החלטת ביה"ד האחרונה מתאריך ב' אלול תשע"ו (5.9.15).

יש להעביר החלטה זו לצדדים ולביה"ד הגדול.

ניתן לפרסם החלטה זו לאחר השמטת פרטים מזהים

ניתן ביום א' באייר התשע"ז (27.4.2017).

הרב מרדכי רלב"ג

הרב דוד בירדוגו

הרב יוסף גולדברג – אב"ד